

Tom Færgemann fortæller.

Tom blev født i 1939 og i 1941 købte hans forældre Nørrevinge 12.

Toms far var fisker, og da de ældre brødre af en børneflokk på 8 var gået samme vej, blev det nægtet for Tom, der i stedet blev udlært hos Jasper, der så småt var startet i Strandbygade.

Toms barndom var præget af besættelsen og den store bolignød i efterkrigstiden.

Tyskerne havde besat Strandskoven og havde hele tiden øvelser og aktiviteter i gang i skovområdet helt op til Nørrevinge og Østervinge.

En dag havde Tom og en af Hallenbrødrene været omme bag ved Hallens værksted for at se på tyskerne. Her havde de fundet et radioanlæg opstillet, og da de havde hørt lidt om sabotage, snupede de radioanlægget og transporterede det til kælderen i Nørrevinge 12.

Da det gik op for tyskerne, at radioanlægget var væk, blev der en råben og skrigen fra skoven, og tyske soldater blev sendt i alle retninger for at finde det. Tom blev klar over, at det kunne ende galt, og betroede sig til en storesøster. Hun gik med ham til tyskerne og fik dem forklaret, at det var 2 små drenge og ikke rigtige sabotører, der havde taget radioanlægget. Sagen endte fredeligt.

Den tyske havnekaptajn boede i Østervinge 26, og tyskerne ville også overtage Toms forældres hus. Også her var det en søster, der reddede situationen ved at forklare tyskerne, at der boede 14 personer i huset, og det ville være umuligt for så mange at finde en ny bolig.

En søster havde en kæreste der var aktiv modstandsmand, uden at hele familien vidste noget om det. Han havde af Toms far fået lov til at opbevare nogle "ting" på loftet. Denne opbevaring blev efter krigen hentet af politiet, og viste sig at være adskillelige våben med ammunition samt sprængstof. Det var en meget stor overraskelse for Toms mor.

Tom har ikke nogen speciel erindring om den store eksplosion i Strandskoven. Dog kan han godt huske, at der var blevet ødelagt ruder rundt om i kvarteret.

Når bolignøden fik indflydelse på Toms barndom, var det ikke direkte i hjemmet, selv om de var 8 søskende. Det var de mange børnerige familier, der var stuvet ind i barakkerne på det gamle stadion og på dyrskuepladsen ved Jørgen Petersens Vej.

For Tom var det rene ghettoområder, som man holdt sig fra. Ind imellem var der direkte konfrontationer imellem drengene her fra kvarteret og drengene i barakkerne. Så var det godt at have en kæp i hånden, og slangebøssen i baglommen kunne også skabe respekt.

I Toms barndom var Nørrevinge uden fast vejbelægning, ja, Tom husker den nærmest som et mudderhul. Han husker tilfælde, hvor taxachauffører nægtede at køre hans forældre helt hjem og satte dem af oppe i Stormgade.

Toms far var fisker. Mest fiskede han på Doggerbanke, og ofte sejlede han fangsten til England, hvor betalingen var bedre.

Skibet var bygget til snurrevod, og den type fiskeri holdt Toms far fast i, der skulle "ikke sild i hans skiv". Det var ellers en ny form for fiskeri, der blev godt betalt, og sildekogerierne på havnen blev så overbelastede, at man måtte hyre det sejrende sildekogeri "Clupea", som ankrede op ovre ved Fanø.

Hvis ikke kogerierne på havnen havde kunnet tage pusten fra esbjergenserne, så kunne de det sammen med "Clupea". Tom husker fiskelugten som en stor plage, men mange fiskere tjente godt, og mange andre esbjergensere levede af, at fiskerne tjente godt, så det varede mange år, inden fiskelugten blev bragt ned på et rimeligt niveau.

Det var lidt fra Toms barndom her i kvarteret. Tom er far til Susanne i Søndervinge 8.

Esbjerg den 21. 1. 2007

Erling Christensen

Søndervinge 10
6700 Esbjerg